

<https://doi.org/10.30836/igs.1025-6814.2021.1.226132>
УДК 55 (092)

Н.І. ДИКАНЬ

Інститут геологічних наук НАН України, Київ, Україна
E-mail: natalidykan@gmail.com

**ПАМ'ЯТІ АКАДЕМІКА НАН УКРАЇНИ
ПЕТРА ФЕОДОСІЙОВИЧА ГОЖИКА
(21 жовтня 1937 — 29 грудня 2020)**

Висвітлюються життя та наукова спадщина академіка НАН України Петра Феодосійовича Гожика, внесок та значення його робіт для розвитку різних напрямів геології.

Ключові слова: біографія; палеонтологія; стратиграфія; четвертинна геологія; морська геологія; антарктичні дослідження.

29 грудня 2020 р. на 84-му році пішов з життя відомий український вчений Петро Феодосійович Гожик — директор Інституту геологічних наук (ІГН) НАН України (1997—2020), доктор геолого-мінералогічних наук (1992), академік НАН України (2006), перший директор і

науковий керівник Національного антарктичного наукового центру України (1993—1999), президент Палеонтологічного товариства НАН України, голова Національного стратиграфічного комітету України, голова вченої ради ІГН НАН України, голова спеціалізованої ради по спеціальності «палеонтологія і стратиграфія» і «геологія морів і океанів», голова секції «Нафта і газ» Комітету з державних премій України в галузі науки і техніки, член Бюро відділення наук про Землю НАН України, член колегії Державної служби геології і надр України, член науково-технічної ради з досліджень Антарктики, член Комісії НАН України з проблем наукової спадщини академіка В.І. Вернадського, член Міжнародної комісії з вивчення четвертинного періоду (INQUA), заслужений діяч науки і техніки України (1997), лауреат Державної премії УРСР (1989) та України (2000) в галузі науки і техніки, лауреат Премії НАН України імені П.А. Тутковського (2008).

Цитування: Дикань Н.І. Пам'яті академіка НАН України Петра Феодосійовича Гожика. *Геологічний журнал*. 2021. № 1 (374). С. 93—99. <https://doi.org/10.30836/igs.1025-6814.2021.1.226132>

Citation: Dykan N.I., 2021. In Memory of Academician of the National of Sciences of Ukraine Petro Feodosiyovych Gozhyk. *Geological Journal (Ukraine)*, No. 1 (374), С. 93-99, <https://doi.org/10.30836/igs.1025-6814.2021.1.226132>

Петро Феодосійович народився 21 жовтня 1937 р. у с.м.т. Гоща Рівненської області. Після закінчення Гощанської середньої школи (1954) здобув вищу освіту на географічному факультеті Чернівецького державного університету, який закінчив з відзнакою (1959). Ще за студентських часів відчував покликання до наукової роботи і захопився четвертинною геологією. Його дипломна робота «Геоморфологія і четвертинні відклади Кельменецького та Сокирянського районів УРСР» дістала високу оцінку викладачів університету і привернула увагу визнаного фахівця з четвертинної геології України, професора П.К. Заморія. Після закінчення університету Петро Феодосійович працював директором Красновільської восьмирічної школи і середньої школи сільської молоді (1959), а рік потому (1960) вступив до аспірантури ІГН АН УРСР. Після закінчення аспірантури (1963) він обійняв посаду молодшого наукового співробітника у відділі геології антропогену (1963—1974), а у 1966 р. під науковим керівництвом академіка В.Г. Бондарчука захистив кандидатську дисертацію на тему «Геологія і стратиграфія терасових відкладів долини р. Прут». У відділі геології антропогену Петро Феодосійович працював до 1987 р. — старшим науковий співробітником (1974—1982), завідувачем лабораторії геології і літодинаміки берегової зони (1982—1986), провідним науковим співробітником (1986—1987). У 1987 р. П.Ф. Гожик посів посаду заступника директора з наукової роботи ІГН (1987—1997) і захистив докторську дисертацію на тему «Прісноводні молюски і кореляція верхньокайнозойських алювіальних відкладів півдня Східно-Європейської платформи» (1992). У 1997 р. був обраний на посаду директора ІГН НАН України.

Наукова, педагогічна і громадська діяльність Петра Феодосійовича Гожика відмічена Почесною грамотою Верховної Ради України, медаллю В.І. Луцицького «За заслуги в розвідці надр», золотою медаллю Спілки геологів України «За заслуги», орденами «За заслуги» III ступеня (2008) та II ступеня (2012). Петро Феодосійович був науковим керівником чотирьох докторських і восьми кандидатських дисертацій, викладав у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, для викладачів і студентів видав підручник «Основи четвертинної геології» (у співавт., 2019).

Важливе місце у науковому житті П.Ф. Гожика посідала видавницька діяльність. Він був рецензентом численних наукових статей, монографій, головним редактором наукових періодичних видань — «Геологічний журнал», «Український антарктичний журнал», «Бюлетень Українського антарктичного центру», «Збірника наукових праць Інституту геологічних наук НАН України»; заступником головного редактора «Палеонтологічного збірника», членом редколегії польського журналу «*Studia Quaternaria*», азербайджанського журналу «*Stratigraphy and sedimentology of oil-gas basins*», журналів «Мінеральні ресурси», «Доповіді НАН України», «Геологія і корисні копалини Світового океану», «Геолог України», «Природопользование». За редакцією П.Ф. Гожика вийшли друком: перший том «Стратиграфія верхнього протерозою та фанерозою України» (1998), 2-ге видання Стратиграфічного кодексу України (2012); атласи «Літосфера України» (2006), «*Atlas of the geology and mineral deposits of Ukraine*» (2007); низка наукових збірників (1998, 2000, 2011, 2012), а також бібліографічні видання про життя і діяльність відомих вчених і фундаторів української геології — В.І. Вернадського (2003), О.С. Вялова (2004), В.Г. Бондарчука (2006), В.Б. Порфір'єва (2006), Г.І. Горещького (2012), П.А. Тутковського (2016), П.Ф. Шпака (2006), М.Г. Світальського (2018), Є.Ф. Шнюкова (2020).

Коло наукових інтересів П.Ф. Гожика охоплювало найрізноманітніші наукові напрями — четвертинну геологію, морську геологію, геоморфологію, палеонтологію, стратиграфію, тектоніку, палеогеографію, охорону навколишнього середовища. Він — автор близько 400 наукових праць (монографій, статей, підручників, путівників, довідників, атласів).

Серед палеонтологів Петро Феодосійович був визнаним фахівцем з викопних молюсків. Він описав один новий рід, два нових підроди і 48 нових видів прісноводних молюсків Східної Європи, видав численні статті (1971, 1974, 1976, 1983, 1987, 1999) і шість монографій по систематиці пізньокайнозойських морських і прісноводних молюсків: «Пресноводные и наземные моллюски миоцена Правобережной Украины», 1978; «*Limnoscapha the Southern Ukraine*», 1978; «Моллюски семейств Neritidae, Viviparidae, Lithoglyphidae, Pyrgulidae (Gastro-

roda, Rectinibranchia) из киммерийских отложений Абхазии», 1995; «Понтичні прісноводні молюски Півдня України і Молдови», 2002; «Пресноводные моллюски позднего кайнозоя юга Восточной Европы. Ч. 1. Надсемейство Unionoidea», 2006; «Пресноводные моллюски позднего кайнозоя юга Восточной Европы. Ч. 2. Семейства Sphaeridae, Pisidiidae, Corbiculoidea, Neritidae, Viviparidae, Valvatidae, Bithyniidae, Lithoglyphidae, Melanopsidae», 2007.

Значний внесок вчений зробив у розвиток четвертинної геології в Україні — вивчення різних генетичних типів континентальних і морських четвертинних відкладів, відтворення четвертинної історії розвитку території континентальної України і Чорного моря, палеогеографії четвертинного періоду. Петро Феодосійович дослідив алювіальні відклади головних річок України (Дунай, Прут, Дністер, Південний Буг, Інгулець, Дніпро), використавши при цьому широкий комплекс методів (палеонтологічний, літологічний, геоморфологічний, геофізичний, біостратиграфічний і кліматостратиграфічний для визначення відносного віку, фізичні методи визначення абсолютного віку). Вперше запропонував схему терас р. Прут та їх кореляцію з терасами Дністра та Дунаю, провів аналіз геологічної будови неоген-четвертинних відкладів межиріччя Дністер—Південний Буг—Дніпро. Ці матеріали опубліковано в препринті «Аллювиальные образования бассейна р. Южный Буг» (1973) та численних статтях (1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1969, 1970, 1971, 1973, 1978, 1982, 1983, 1986, 1987).

Іншим науковим напрямом вченого було вивчення льодовикових і водно-льодовикових відкладів (Середнє Придніпров'я) і гляціодислокацій (Канівські гори). Були досліджені текстурні особливості морени і водно-льодовикових відкладів крайових утворень, вік льодовикових утворень Середнього Придніпров'я, динаміка Дніпровського льодовика, походження Канівських дислокацій, а також формування поглядів на історію льодовикової геології («Путеводитель V Всесоюзного совещания по изучению краевых образований материковых оледенений», 1976; «Путеводитель XI Конгресса INQUA по Среднему Приднепровью», 1982; препринт «Возраст ледниковых образований Среднего Приднепровья» (1985) та статті (1976, 1977, 1980, 1981, 1985, 1994, серед яких «Гля-

циодинамические текстуры основной морены и некоторые вопросы динамики ледникового покрова Днепровского языка», 1976; «Особенности текстуры водно-ледниковых отложений краевых образований Днепровского ледника», 1976; «Краевые образования междуречья рек Каменки—Ирпеня», 1976; «Гляциодислокации горы Пивихи», 1976; «О среднеплейстоценовом оледенении на территории Украины», 1981; «Glacial history of the Ukraine», 1994).

Проблеми походження, стратиграфії і кореляції лесів і похованих ґрунтів України Петро Феодосійович почав вивчати у 80-х роках ХХ ст. («Путеводитель VIII Международного симпозиума по лессовым породам», 1976; «Development Stages of Loessial and Glacial Formations in Ukraine», 1995). Наприкінці 90-х років за його сприянням географія вивчення лесів розширилась на територію Польщі. Розпочалась плідна співпраця з польськими колегами з Інституту наук геології Польської АН (Варшава), Варшавського університету, університету Марії Кюрі-Складовської (Люблін), Гданського університету, Вроцлавського університету. Протягом 20 років (1999—2018) вчений організував і провів на території України і Польщі 12 міжнародних симпозіумів (IX—XX) і польових семінарів, опублікував у співавторстві з польськими фахівцями 16 статей (2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2007, 2013), серед яких «Graficzna prezentacja składu mineralow ciezkich lessow na wybranych przykladach z obszary Polski i Ukrainy», 2002; «Correlation of mainclimate glacial-interglacial and loess-palaeosol cycles in the Pleistocene of Poland and Ukraine», 2002; «Accumulation conditions of the younger upper loess of Sandomirz Basin, Mid-Carpatian Foreland and Podolian Upland on the basis of the geological and mineralogical Studies», 2003; «Przekroj geologiczny przez osady plejstocenske miodzymorza Baltucno-Czarnomorskiego oraz jego znaczenie w badaniach nad Czwartorzodem Europey», 2005; «Опорний розріз неоплейстоценових субаеральних відкладів біля с. Роксолани», 2007; «Fluctuations of the Fennoscandian ice sheet recorded in anisotropy of magnetic susceptibility of periglacial loess from Ukraine», 2019; «Possible sources and transport pathways of loess deposited in Poland and Ukraine from detrital zircon U-Pb age spectra», 2020.

Комплексні геолого-геоморфологічні дослідження лиманних і морських відкладів пів-

П.Ф. Гожик на польовій екскурсії
Petro Gozhyk on a field trip

денно-західного узбережжя Чорного моря і прибережної зони шельфу, які проводились Петром Феодосійовичем у рамках програми гідротехнічного будівництва траси каналу Дунай—Дніпро і Дніпровсько-Бузького гідровузла, дозволили отримати нові дані про стратиграфію лиманних відкладів, виділити новий стратиграфічний (антський) горизонт на границі верхнього плейстоцену—голоцену, реконструювати і деталізувати історію розвитку лиманів і Чорного моря у пізньому плейстоцені—голоцені, вивчити літодинаміку прибережної зони шельфу і дати прогнозну оцінку процесів ерозії берегової зони від Одеси до Дунаю. Побачили світ монографії «Геология шельфа УССР. Лиманы» (1984), «Геологические условия строительства Днепроовско-Бугского гидроузла» (1989), «Геологическое строение Северного Черноморья» (1995) та статті (1981, 1982, 1984, серед яких «О выделении нового стратиграфического горизонта в верхнем плейстоцене Причерноморья», 1981; «Стратиграфия донных отложений лиманов», 1984; «Дифференциация пляжевого материала в северо-западном Причерноморье», 1984; «Закономерности формирования донных отложений лиманов северного-западного Причерноморья», 1984; препринти «Геологическое строение и

динамика абразионно-обвального берега Будаки—Лебедевка и прилегающих к нему аккумулятивных форм рельефа», 1984; «Изучение динамики береговой зоны северо-западного Причерноморья», 1984; «Проблеми моніторингу берегової зони території України», 1999). Була уточнена і деталізована історія розвитку Чорного моря у верхньому плейстоцені—голоцені, трансгресивно-регресивна циклічність рівня Чорного моря та її кореляція з коливаннями Середземного моря, обґрунтовано за новими даними час формування лиманів південно-західного узбережжя Чорного моря, підтверджена голоценова (фанагорійська) регресія Чорного моря. Ці матеріали висвітлені у препринті «Геологическое строение и история развития рельефа территории трассы канала Дунай—Днепр в позднемиоценовое, плиоцен-четвертичное время» (1980) і статтях (1981, 1982, 1984, 1991, серед яких «Позднеплейстоценовая регрессия Черного моря и ее влияние на развитие устьевых участков рек Причерноморья», 1982; «Типизация лиманов Причерноморья», 1984; «История лиманов Причерноморья», 1991).

Петро Феодосійович був неодноразовим учасником науково-дослідних рейсів по Чорному морю і керівником договірних робіт з Причорноморською експедицією (м. Одеса). Великий фактичний матеріал, отриманий в результаті буріння свердловин на північно-західному шельфі Чорного моря від Каркінітської затоки до дельти Дунаю, а також колонкове буріння донних відкладів у північній частині Чорного моря від берегів Кавказу до болгарського шельфу дозволили уточнити тектонічну будову і геоморфологію морського дна української акваторії Чорноморського басейну, а також стратиграфію неоген-четвертинних донних відкладів прикерченського шельфу та Східно-Чорноморської западини. Вони оприлюднені у монографіях «Геологическая модель Ласпинского каньона Крымского континентального склона» (1990), «Геологическая оценка транслинии связи Севастополь—Евпатория, Севастополь—Керчь, Севастополь—Поти» (2003) і статтях, серед яких «Морские отложения позднего плейстоцена на северо-западном шельфе Черного моря» (1995), «Особенности седиментогенезу в Чорноморській западині в кайнозой» (1999), «Рельеф шельфа Гор-

ного Крима и Керченского полуострова» (2003), «Схема глубинных разломов на участках Крымского и Кавказского побережий Черного моря» (2003), «Стратиграфічна будова кайнозойських відкладів прикерченського шельфу та Східно-Чорноморської западини (2010).

Біостратиграфія неоген-четвертинних відкладів — одна з важливих складових наукової спадщини Петра Феодосійовича Гожика. Детально досліджено принципи побудови стратиграфічних шкал і стратиграфічної шкали четвертинних відкладів України зокрема. Вперше систематично вивчено прісноводні молюски, виділено керівні види і визначено вік алювіальних світ I—IX надзаплавних терас річок Дунай, Дністер, Прут, Південний Буг, Дніпро («Знахідка решток викопної фауни антропогенових молюсків в долині р. Прут», 1964; «Молюски четвертинних антропогенових отложений террас Прута», 1965; «О возрасте Меджибожской фауны», 1971; «Некоторые вопросы изучения изменчивости раковин наземных моллюсков из лессовых пород бассейна Днепра», 1969 та ін.).

За молюсками проведено детальне біостратиграфічне розчленування лиманних відкладів на новоевксинський та антський горизонти, бугазькі, вітязвські, каламітські, фанаторійські і джемєтинські шари голоцену («Антропогеновые отложения Причерноморья», 1986; «К вопросу о происхождении «каспийской» фауны моллюсков лиманов северо-западного Причерноморья», 1974; «Биостратиграфические критерии. Фауна моллюсков. Лиманы», 1984). У морських відкладах виділено біостратиграфічні підрозділи для кімерійського, куяльницького, чаудинського, давньоєвксинського, євксино-узунларського, карангатського, новоевксинського горизонтів. Питання біостратиграфії четвертинних морських відкладів Чорного моря за молюсками, особливостей формування видового складу молюсків в окремі етапи четвертинної історії Чорного моря як відображення трансгресивно-регресивної циклічності Чорного моря і періодизації його зв'язків із Середземним і Каспійським морями відображені у монографіях «Морские и континентальные четвертичные отложения юга СССР» (1973), «Стратиграфія мезокайнозойських відкладів північно-західного шельфу Чорного моря» (2006), препринті «Голоцен северо-запад-

ной части Черного моря: расчленение, радиоуглеродное датирование, корреляция разрезов» (1987), статтях «Стратиграфічний поділ антропогену» (1969), «Положение и строение чаудинских отложений в стратиграфическом разрезе» (1974); «Морские и лиманно-морские отложения Причерноморья. Геология шельфа УССР. Лиманы» (1984), «Стратиграфія антропогенових відкладів північно-західного шельфу Чорного моря» (2005). За молюсками обґрунтовано положення нижньої границі четвертинної системи Азово-Чорноморського басейну, що проходить у відкладах куяльницького регіону і співпадає з магнітостратиграфічною границею Гаус-Матуяма («About Lower boundary of the Quaternary systems in the Azov-Black Sea basin», 2019); «The Pliocene deposits of the Black Sea Shelf east of the Danube River Delta», 2020). Виділені за молюсками біостратиграфічні підрозділи для прісноводних, лиманних і морських відкладів увійшли до Стратиграфічної схеми четвертинних відкладів України (1986) і Стратиграфічної схеми кайнозойських відкладів українського сектору Чорного моря (Стратиграфічний кодекс України, 2012).

П.Ф. Гожик був укладачем і редактором двох видань Стратиграфічного кодексу України (1997, 2012); останнє видання Стратиграфічного кодексу (2012) містить складену ним Стратиграфічну схему четвертинних відкладів України (ярус не ратифіковано). Петром Феодосійовичем підготовлено низку методичних рекомендацій по модернізації стратиграфічних схем, принципах стратиграфічної класифікації, біостратиграфічних основах побудови стратиграфічних схем, проблемах міжрегіональної кореляції тощо, серед яких «Генетические типы четвертичных отложений СССР и их стратиграфическое подразделение» (1973), «Некоторые вопросы корреляции плиоцен-четвертичных отложений Причерноморья» (1974), «Строение осадочного чехла. Неогеновые отложения. Четвертичные отложения» (1984), «Биостратиграфия и хроностратиграфия четвертичных отложений Азово-Черноморского бассейна» (1994), «Климатостратиграфия плейстоцена Центральной и Восточной Европы» (2003), «Correlation of Pleistocene deposits in the area between Baltic and Black Sea, Central Europe» (2006), «Біостратиграфічні основи побудови стратиграфічних схем фанерозою України»

(2008), «Модернізація стратиграфічних схем фанерозою України: сучасний стан, проблеми і шляхи їх вирішення» (2011), «Кореляція регіо-орусів неогену Центрального і Східного Паратетису (України, Росії, Азербайджану, Грузії) з Міжнародною стратиграфічною шкалою» (2013).

Наукові праці П.Ф. Гожика з проблем нафтогазоносності України охоплюють питання прогнозування нафтогазоперспективних об'єктів, пошуку і видобутку вуглеводнів у Дніпровсько-Донецькій западині, Азово-Чорноморському басейні та інших регіонів планети (материкового схилу Африки, Америки, Євразії, Австралії). Це монографії «Нафтогазоперспективні об'єкти України: наукові та практичні основи пошуків вуглеводнів в Азовському морі» (2006), «Наукові і практичні основи пошуків у північно-західному шельфі Чорного моря» (2007), «Теоретичне і практичне обґрунтування пошуків в акваторіях України» (2010), «Нефтегазоперспективные объекты Украины. Нефтегазоносность фундамента осадочных бассейнов» (2002); численні статті, серед яких «Нефтегазоносность мирового континентального склона» (2005), «Результати буріння першої глибокої свердловини на керченському шельфі Чорного моря (структура Суботіна) та їх значення для планування подальших пошуково-розвідувальних робіт» (2006); «Наукові і практичні основи пошуків родовищ вуглеводнів в українському секторі прикерченського шельфу Чорного моря» (2011).

З 1978 р. ІГН АН УРСР розпочинає комплексні геолого-геофізичні дослідження океанів і морів. Петро Феодосійович, з притаманним йому дослідницьким захопленням, стає активним виконавцем цих програм, бере участь у морських експедиціях у Червоне море (начальник геолого-геохімічної експедиції, 1981), навколосвітньої антарктичної експедиції (начальник геологічного загону, 1982—1983). Вивчає стратиграфію, літологію, молюски донних відкладів Атлантичного, Індійського, Південного океанів. Результати цих досліджень опубліковано у препринтах «Донные осадки тектонически активной зоны Аравийско-Индийского хребта: результаты 1-й специализир. геол.-геофиз. экспедиции 19-го рейса НИС «Академик Вернадский» (1979), «Реакционно-способные железо и марганец в донных осад-

ках северной части Индийского океана» (1979), «Процессы современного осадконакопления в Бенгальском заливе» (1980), «Физико-механические свойства донных осадков юго-западной части Красного моря» (1987), монографіях «Геология и металлогения северной и экваториальной частей Индийского океана» (1984), «Донные отложения Гвианской котловины» (1985), «Геохимические особенности конкреционных осадков Южного океана» (1986), «Геология и металлогения юго-западной части Красного моря» (1987), «Геология и металлогения тропической Атлантики» (1989), «Геология и металлогения Южного океана» (1991), «Геолого-геоморфологичні дослідження східно-антарктичних морів Південного океану» (2002), статтях за результатами геологічного дослідження у Червоному морі, Індійському океані (1982, 1987, 1997).

З 90-х роках ХХ ст. у науковому і науково-організаційному житті Петра Феодосійовича Гожика важливим напрямом стала антарктична тематика. З його іменем пов'язано становлення та розвиток наукових досліджень України в Антарктиді, створення Центру антарктичних досліджень НАН України (у 1993 р. Петро Феодосійович стає першим його директором), підписання Меморандуму щодо передачі Україні британської антарктичної станції «Фарадей» (1995), розробка трьох Державних науково-технічних програм досліджень України в Антарктиці (1996—2001, 2002—2010, 2011—2020), організація і керівництво (начальник експедиції) Першою українською антарктичною експедицією. Під керівництвом вченого в ІГН НАН України розпочався новий напрям геолого-геофізичних досліджень в Антарктиці — вивчення джерел тепла з глибинних шарів Землі. Результати цих досліджень частково відображені в «Атласі глибинної будови Антарктики за даними гравіметричної томографії» (2009) та статті «Суперплюм Антарктичного сектора Тихого океану: позиція, генезис, вік» (2019), редактором яких був Петро Феодосійович. За результатами антарктичних досліджень П.Ф. Гожиком опубліковано препринти «Материковая окраина Индоокеанского сектора Антарктиды» (1984) і численні статті, серед яких «Исследования регионов Антарктики и Украины по ERS SAR данным» (2000), «Корисні копалини Антарктики» (2002),

«Антарктичні дослідження в контексті глобальних змін клімату планети» (2005), «Основные направления исследований отдела геологии и геоэкологии Антарктики Института геологических наук НАН Украины» (2019).

Петро Феодосійович Гожик був учасником багатьох міжнародних конгресів, симпозіумів і конференцій (Великобританія, Угорщина, Польща, Болгарія, Китай, Італія, Голландія, Швейцарія, Сербія, Фінляндія, Австрія, Вірменія, Грузія, Росія, Узбекистан, Молдова), його наукові статті опубліковано у Великобританії, Болгарії, Польщі, Австрії, США.

Життя людини можна порівняти з книгою, яку людина пише кожен день, сторінка за сторінкою. Петро Феодосійович Гожик прожив своє життя з любов'ю до оточуючого його світу, з щирістю і добротою до людей, із захопленням наукою і відданістю їй, нестримним бажанням бачити, пізнавати, віддавати і любити. Пам'ять про Петра Феодосійовича залишиться у його наукових працях і спогадах друзів, колег, учнів, які довгі роки йшли з ним пліч-о-пліч.

Надійшла до редакції 05.03.2021

Прийнята 05.03.2021

N.I. Dykan

Institute of Geological Sciences of NAS of Ukraine, Kyiv, Ukraine

E-mail: natalidekan@gmail.com

IN MEMORY OF ACADEMICIAN OF THE NATIONAL
OF SCIENCES OF UKRAINE PETRO FEODOSIYOVYCH GOZHYK

The article illuminates life and scientific heritage of Academician of the National Academy of Sciences of Ukraine P.F. Gozhyk and demonstrates the contribution and significance of his works for the development of various areas of geology.

Keywords: *biography; paleontology; stratigraphy; Quaternary geology; marine geology; Antarctic research.*